

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

Bp. 140. / 15.04.2026

Biroul permanent al Senatului

260. / 20.04.2026

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă privind verificarea
electronică a vârstei pentru produse și servicii
cu restricții de vârstă în mediul online**

Analizând propunerea legislativă privind verificarea electronică a vârstei pentru produse și servicii cu restricții de vârstă în mediul online (b140/11.03.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/1241/16.03.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D227/17.03.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare verificarea electronică a îndeplinirii condiției de vârstă a consumatorilor pentru produsele și serviciile care impun restricții de vârstă, comercializate în mediul online.

Potrivit **Expunerii de motive**, „prezenta propunere legislativă are un dublu scop: 1. să facă efective, în mediul online, interdicțiile deja existente privind vânzarea de produse și servicii cu restricții de vârstă către minori; 2. să oblige statul român să organizeze și să implementeze o infrastructură națională de verificare electronică a vârstei, aliniată la modelul european, interoperabilă și care valorizează drepturile fundamentale”.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Precizăm că din cuprinsul **Expunerii de motive** nu reiese ca soluțiile preconizate să fi fost precedate de o temeinică fundamentare, nefiind respectate prevederile art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, Expunerea de motive nu respectă structura instrumentului de prezentare și motivare, prevăzută la art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefiind prezentate, printre altele, informații referitoare la consultările derulate în vederea elaborării propunerii, organizațiile și specialiștii consultați, recomandările primite și la impactul financiar asupra bugetului general consolidat.

De asemenea, instrumentul de prezentare și motivare nu conține informații privind concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice, impactul asupra sistemului juridic sau măsurile de implementare.

Astfel, în actuala redactare a Expunerii de motive, sunt încălcate dispozițiile art. 32 alin. (3) teza I¹ din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

5. Precizăm că, potrivit prevederilor art. 13 lit. a) și c) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare „actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care: a) proiectul de act normativ **trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune**; ... c) proiectul de act normativ **trebuie să fie corelat cu reglementările comunitare și cu tratatele internaționale la care România este parte**”.

În context, menționăm că, în raport de soluția juridică formulată în cadrul **art. 1 alin. (1)**, la nivelul dreptului derivat al Uniunii Europene, prezintă incidență dispozițiile **Regulamentului (UE) 2022/2065** al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale), **act juridic obligatoriu în toate elementele sale și care se aplică direct în fiecare stat membru**, potrivit art. 288 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

În acest sens, menționăm că, potrivit **art. 28 alin. (1)** din regulamentul menționat supra **stabilește în sarcina furnizorilor de**

¹ „Motivarea trebuie să se refere la forma finală a proiectului de act normativ”.

platforme online accesibile minorilor obligația de a institui măsuri adecvate și proporționale pentru a asigura un nivel ridicat de confidențialitate, siguranță și securitate a minorilor în cadrul serviciului lor.

Totodată, prevederile alin. (3) menționează că, „respectarea obligațiilor prevăzute la prezentul articol **nu obligă furnizorii de platforme online să prelucreze date cu caracter personal suplimentare pentru a evalua dacă destinatarul serviciului este minor**” și, ca atare, furnizorii de platforme online nu sunt obligați să verifice dacă un comerciant este minor sau major.

Prin *considerentul* (71) din preambulul regulamentului, sunt clarificate situațiile în care o **platformă online este accesibilă minorilor**, respectiv „*atunci când condițiile sale generale de utilizare le permit minorilor să utilizeze serviciul, când serviciul său este direcționat către minori sau este utilizat în mod predominant de aceștia sau când furnizorul are cunoștință în alt mod de faptul că unii dintre destinatarii serviciului său sunt minori*”.

În ceea ce privește consimțământul copiilor în legătură cu serviciile societății informaționale, **art. 8 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2016/679** al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) statuează că, în cazul în care persoana vizată și-a dat consimțământul pentru prelucrarea datelor sale cu caracter personal pentru unul sau mai multe scopuri specifice, „*în ceea ce privește oferirea de servicii ale societății informaționale în mod direct unui copil, prelucrarea datelor cu caracter personal ale unui copil este legală dacă copilul are cel puțin vârsta de 16 ani. **Dacă copilul are sub vârsta de 16 ani**, respectiva prelucrare este legală numai dacă și în măsura în care **consimțământul respectiv este acordat sau autorizat de titularul răspunderii părintești asupra copilului**”.*

În acest sens, potrivit alin. (2), „**Operatorul depune toate eforturile rezonabile pentru a verifica** în astfel de cazuri că titularul răspunderii părintești a acordat sau a autorizat consimțământul, ținând seama de tehnologiile disponibile”.

Și alte prevederi ale Regulamentului privind serviciile digitale vizează asigurarea protecției minorilor în mediul online. Printre acestea se numără, *inter alia*, mai multe dispoziții prevăzute în Secțiunea a 5 a Capitolul III din regulament, care impun **obligații suplimentare furnizorilor de platforme online foarte mari**, respectiv platformelor

online care au un număr mediu lunar de destinatari activi ai serviciilor în Uniunea Europeană mai mare sau egal cu 45 de milioane.

Menționăm că **platformele online sunt o subcategorie a serviciilor intermediare**, definite la art. 3 lit. g) din Regulamentul privind serviciile digitale, **care, la rândul lor, sunt parte a categoriei mai largi a serviciilor societății informaționale**. Prin urmare, considerăm că impunerea unor **supra obligații** ce cad în sarcina tuturor furnizorilor de servicii online/servicii ale societății informaționale în domeniul protecției minorilor în mediul online nu reprezintă o măsură excesivă și birocratică, de natură să afecteze competitivitatea acestora.

Pe de altă parte, **toți furnizorii de servicii online/servicii ale societății informaționale trebuie să respecte normele referitoare la protecția minorilor față de prelucrarea datelor cu caracter personal ale acestora**, așa cum prevede art. 8 din **Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)**.

Având în vedere că intervenția legislativă referitoare la comercializarea la distanță a produselor sau serviciilor a căror vânzare ori acces este interzis sau condiționat de împlinirea unei vârste minime poate genera multiple interpretări, în special în ceea ce privește stabilirea vârstei minime a comerciantului (16 sau 18 ani), **rezultă că textul propunerii legislative nu reglementează în mod clar limita minimă de vârstă de la care un comerciant poate avea acces la comercializarea unor produse sau servicii restricționate**.

De asemenea, subliniem că proiectul reglementează **verificarea vârstei anterior finalizării comenzii sau acordării accesului la un produs ori serviciu supus unor restricții de vârstă, fără a trata distinct particularitățile legate de predarea efectivă a produselor fizice către destinatar**.

6. Semnalăm existența unor norme interne care reglementează protecția minorilor în mediul online potrivit prevederilor **art. 32 alin. (1) pct. 11, 42 și 43 din Legea nr. 50/2024 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2.065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale)**, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic.

Prin urmare, având în vedere prevederile **art. 14 alin. (1) din Legea nr. 24/2000**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora *„reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ”*, recomandăm ca proiectul să modifice și să completeze normele **Legii nr. 50/2024** privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2.065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale), precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic sau dispozițiile **Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008** privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată prin Legea nr. 182/2016, cu modificările și completările ulterioare.

7. Sub rezerva considerentelor anterior menționate, formulăm în cele ce urmează o serie de observații și propuneri de tehnică legislativă și de redactare a textului propunerii legislative:

7.1. Pentru o temeinică fundamentare, ar fi trebuit avute în vedere dispozițiile art. 7 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care instituie în sarcina inițiatorului propunerii obligația evaluării preliminare a impactului proiectului de lege, ce presupune identificarea și analizarea efectelor economice, sociale, de mediu, legislative și bugetare pe care le produc reglementările propuse².

Totodată, menționăm că, potrivit prevederilor art. 7 alin. (3¹) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Propunerile legislative, proiectele de legi și celelalte proiecte de acte normative vor fi însoțite, în mod obligatoriu, de o evaluare preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”*.

Precizăm că evaluarea preliminară a impactului noilor reglementări asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului reprezintă un set de activități și proceduri realizate cu scopul de a asigura o fundamentare adecvată a inițiativelor legislative, în vederea, atât a evaluării impactului legislației specifice în vigoare la momentul

² Potrivit art. 7 alin. (2) și (3) din Legea nr. 24/2000, „evaluarea preliminară a impactului proiectelor de acte normative este considerată a fi modalitatea de fundamentare pentru soluțiile legislative propuse și trebuie realizată înainte de adoptarea actelor normative”, iar „fundamentarea noii reglementări trebuie să aibă în vedere atât evaluarea impactului legislației specifice în vigoare la momentul elaborării proiectului de act normativ, cât și evaluarea impactului politicilor publice pe care proiectul de act normativ le implementează”.

elaborării proiectului de act normativ, cât și a evaluării impactului politicilor publice pe care proiectul de act normativ le implementează.

De asemenea, menționăm necesitatea asigurării concordanței cu prevederile art. 30 alin. (1) lit. d) și art. 33 din Legea nr. 24/2000, referitoare la obligația ca un proiect de o asemenea importanță să fie însoțit de un alt document de motivare, respectiv de **studiul de impact**³.

Curtea Constituțională a observat în jurisprudența sa că *„lipsa studiilor de impact a fost considerată o critică de neconstituționalitate intrinsecă, în sensul că reperul de constituționalitate nu îl constituie numai lipsa studiilor de impact, ci aceasta se coroborează cu natura și importanța soluțiilor legislative reglementate în corpul legii”* și că *„neîndeplinirea obligației (...) de a adopta legea criticată pe analizele de impact necesare se constituie într-o încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție referitoare la obligația de respectare a legilor”*⁴.

7.2. Din punct de vedere redacțional, proiectul nu asigură o terminologie unitară, astfel cum prevăd normele de tehnică legislativă. Cu titlu de exemplu, menționăm: *„înainte de finalizarea vânzării”*, *„anterior finalizării comenzii”*, *„comerciant”*, *„comerciant online”*.

7.3. La titlu, semnalăm că enunțul trebuie să reflecte instituirea unui mecanism complex, nu doar o procedură punctuală, fiind ușor vag și insuficient de normativ și, ca atare, propunem reformularea acestuia conform art. 41 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel: **„Lege privind verificarea electronică a vârstei în mediul online pentru produse și servicii supuse restricțiilor de vârstă”** sau mai concis, **„Lege pentru instituirea sistemului de verificare electronică a vârstei pentru comercializarea online a produselor și a serviciilor supuse restricțiilor de vârstă”**.

În formularea propusă, titlul poate fi interpretat ca având alt sens decât cel care reiese din obiectul de reglementare al proiectului de act normativ, nefiind în concordanță cu scopul declarat al acestuia.

³ Care ar trebui să facă referire „a) la starea de fapt existentă la momentul elaborării noii reglementări; b) la modificările care se propun a fi aduse legislației existente; c) la obiectivele urmărite prin modificarea legislației existente; d) la mijloacele disponibile în vederea realizării scopurilor propuse; e) la dificultățile care ar putea fi întâmpinate în aplicarea noilor dispoziții; f) la evaluarea costurilor impuse de adoptarea proiectului de lege și a eventualelor economii bugetare generate de aceasta, la motivele care stau la baza acestei evaluări, precum și la modalitatea de calcul al costurilor și economiilor; g) la beneficiile rezultate prin implementarea proiectului de lege, altele decât cele de natură economică; h) la analiza comparativă a costurilor și a beneficiilor pe care le implică proiectul de lege, din care să reiasă dacă beneficiile sunt justificate de costuri”.

⁴ A se vedea paragrafele 72 și 73 din Decizia nr. 845 din 18 noiembrie 2020, citând Decizia nr. 650 din 25 octombrie 2018, paragraful 244 și Decizia nr.1 din 10 ianuarie 2014, paragrafele 95 și 98.

7.4. La art. 1 alin. (1), pentru concizia normei și potrivit uzanțelor de redactare, propunem eliminarea termenului „*general*” din expresia „*cadrul juridic general*”.

Referitor la expresiile „*comercializării online*” și „*furnizării la distanță*”, din analiza proiectului se constată că nu este delimitat raportul dintre cele două noțiuni și, ca atare, nu rezultă de ce sunt necesare ambele. Mai mult, în prima parte a alineatului apar noțiunile de comercializare online și furnizare la distanță, iar în final se vorbește despre „*vânzare, furnizare sau acces*”, ceea ce contravine cerinței de unitate terminologică, potrivit căreia aceleași noțiuni trebuie exprimate prin aceiași termeni. Referitor la acest aspect, semnalăm că propunerea legislativă definește la **art. 2 lit. b)** expresia „*comerciant online*” drept persoana fizică sau juridică „*care oferă spre vânzare, furnizare ori acces produse și servicii cu restricții de vârstă*”.

Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru celelalte situații în care terminologia respectivă este folosită în mod neunitar în cuprinsul proiectului.

Referitor la termenul „*consumator*”, din expresia „*vârstei consumatorilor*” recomandăm definirea acestui termen în înțelesul legii sau reexaminarea utilizării acestuia, întrucât, potrivit legislației interne specifice, nu este adecvată obiectului concret al proiectului, definiția legală a noțiunii, prevăzută la **art. 2 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992** privind protecția consumatorilor, aprobată prin Legea nr. 11/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, include și **grupuri de persoane fizice**, în timp ce propunerea legislativă **vizează verificarea individuală a vârstei persoanei** care solicită cumpărarea, furnizarea ori accesul.

La **alin. (2)**, textul folosește două categorii juridice care, în principiu, aparțin unor sfere de reglementare diferite: comerciantul online care oferă „*produse ori servicii cu restricții de vârstă*” și platforma de intermediere online a unor astfel de produse și servicii. În plus, chiar proiectul creează o neclaritate internă, pentru că la **art. 2 lit. b)** platformele de intermediere online sunt deja asimilate comercianților online. Prin urmare, dacă sunt asimilate, menționarea lor separată în art. 1 alin. (2) devine redundantă, întrucât, dacă asimilarea nu ar fi deplină, obligațiile lor ar trebui individualizate distinct.

Așadar, dacă inițiatorul vrea să includă și platformele de intermediere online, ar trebui să o facă într-o manieră mai precisă, nu prin simpla alăturare ori asimilare generică, stabilind explicit, de exemplu, dacă acestea au obligația de a integra mecanismul tehnic pentru toți comercianții terți, dacă răspunde solidar cu aceștia sau dacă

trebuie să nu permită listarea comercianților fără integrarea mecanismului de verificare a vârstei.

La **alin. (3)**, referitor la dispoziția potrivit căreia „*Prezenta lege nu aduce atingere prevederilor speciale referitoare la regimul juridic al unor categorii de produse și servicii*”, precizăm că interdicțiile materiale referitoare la vârsta minimă sunt deja reglementate sectorial, în acte normative speciale, astfel:

- **Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice** sancționează servirea cu băuturi alcoolice a minorilor în localurile publice, comercializarea sau oferirea cu titlu gratuit a băuturilor alcoolice către minori, precum și comercializarea sau oferirea cu titlu gratuit, inclusiv prin automate comerciale, a băuturilor energizante către minori;

- **Legea nr. 126/1995 privind regimul materiilor explozive** prevede că „*persoanele care au împlinit vârsta de 16 ani pot deține și utiliza doar articole pirotehnice din categoria F1*”, nerespectarea acestei condiții de vârstă constituind infracțiune;

- **Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun** interzice vânzarea produselor din tutun persoanelor sub 18 ani și vânzarea prin dispozitive de tipul easybox/locker și automate a produselor respective;

- **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc** definește participantul la jocurile de noroc ca „*orice persoană fizică majoră, cu vârsta de cel puțin 18 ani împliniți*”.

În aceste condiții, pentru asigurarea unei corelări efective a noului mecanism cu reglementările speciale deja existente, așa cum prevăd dispozițiile art. 13 lit. a) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, apreciem că **ar trebui analizat dacă soluția normativă propusă poate funcționa numai prin clauza generală prevăzută la art. 1 alin. (3) sau dacă se impun și intervenții exprese asupra principalelor acte normative speciale incidente.**

Referitor la acest aspect, observăm că *Expunerea de motive* evocă generic categoriile de produse și servicii vizate, ceea ce lasă insuficient explicat modul în care noul mecanism se integrează în reglementările speciale deja existente.

7.5. La art. 2, având în vedere că norma respectivă are ca obiect definirea unor expresii și nu a unor termeni recomandăm redarea acesteia sub forma: „În sensul prezentei legi, **expresiile** de mai jos au următoarele **semnificații**:”.

La **lit. a)**, considerăm că definiția expresiei „*produse și servicii cu restricții de vârstă*” este imprecisă, întrucât nu produsele ori serviciile au restricții de vârstă. Prin urmare, recomandăm folosirea sintagmei „*produse și servicii supuse unor condiții de vârstă*”.

Pe de altă parte, semnalăm că această definiție nu acoperă toate ipotezele folosite în contextul proiectului. De exemplu, la **art. 1 alin. (1)**, proiectul se referă la produse ori servicii „a căror vânzare, furnizare sau acces este interzisă sau condiționată de împlinirea unei vârste minime”, în timp ce la **art. 2 lit. a)** face referire doar la „vânzare sau furnizare”.

În acest caz este necesară revederea și reformularea corespunzătoare, în funcție de intenția de reglementare.

La **lit. c)**, pentru precizie, recomandăm ca textul să facă referire la vârsta **consumatorului/solicitantului/beneficiarului**. Totodată, pentru o exprimare mai adecvată în context, sintagma „*îndeplinirea vârstei*” se va înlocui cu sintagma „*îndeplinirea condiției privind vârsta*”.

Reiterăm cele două observații pentru toate situațiile similare din proiect.

Referitor la expresia „*înainte de finalizarea vânzării*”, semnalăm că aceasta nu este corelată terminologic cu norma preconizată pentru **art. 3 alin. (1)**, care utilizează sintagma „*anterior finalizării comenzii*”.

Prin urmare, recomandăm ca partea finală a normei să fie reformulată astfel: „ (...) **anterior finalizării comenzii ori acordării accesului la un produs sau serviciu supus unor condiții de vârstă;**”.

Observația este valabilă și pentru **art. 3 alin. (1)**.

La **lit. d)**, pentru același considerent, recomandăm ca expresia „*o persoană care îndeplinește sau nu îndeplinește vârsta minimă*” să fie redată sub forma „*o persoană care a împlinit sau nu vârsta minimă*”.

Observația este valabilă și pentru **lit. e)**.

De asemenea, definiția propusă în contextul proiectului la **lit. d)** pornește de la premisa că „*mijlocul electronic de verificare a vârstei*” este „*o soluție tehnică, furnizată de comerciant sau de un furnizor terț*”. În schimb, **art. 5 alin. (2)** prevede că „Serviciul public de verificare a vârstei (SVV)” constituie, la rândul lui, un mijloc electronic de verificare a vârstei în sensul **art. 2 lit. d)**, operat de **Ministerul Afacerilor Interne**, care este pus gratuit la dispoziția comercianților online ca soluție tehnică pentru verificarea electronică a vârstei.

În aceste condiții, din coroborarea dispozițiilor menționate **nu rezultă cu suficientă claritate utilitatea normativă a furnizorului terț** și, mai ales, **modul concret în care acesta ar funcționa**, în timp

ce Serviciul public de verificare a vârstei este deja reglementat ca soluție publică pusă gratuit la dispoziția comercianților.

Observația este cu atât mai relevantă cu cât, potrivit **art. 3 alin. (2)**, furnizorului terț îi este interzis să solicite ori să prelucreze date de identificare în scopul confirmării vârstei, iar **art. 5 alin. (3)** reglementează accesul la Serviciul public de verificare a vârstei **doar pentru comercianții online și platformele de intermediere online, nu și pentru furnizorii terți.**

Prin urmare, apreciem că se impune clarificarea expresă a rolului furnizorului terț în contextul mecanismului instituit prin proiect.

La **lit. e)**, considerăm că sintagma „*confirmarea vârstei consumatorului*” nu este pe deplin exactă, întrucât definiția nu are în vedere confirmarea vârstei ca atare, ci faptul că persoana a împlinit sau nu pragul de vârstă relevant. Din acest motiv, noțiunea definită ar fi corectă dacă ar viza confirmarea îndeplinirii condiției de vârstă sau confirmarea vârstei minime și **nu „confirmarea vârstei” ca atare.**

Sub rezerva observației anterioare, semnalăm că expresia definită, respectiv „**confirmarea vârstei consumatorului**”, nu este folosită unitar în cuprinsul proiectului. Astfel, la **art. 3 alin. (1) și (2)** este folosită în mod repetat sintagma „**confirmarea vârstei**”.

7.6. La **art. 3 alin. (1)**, pentru un plus de rigoare normativă, propunem ca expresia „*să efectueze verificarea electronică a vârstei acestuia pentru a primi o confirmare a vârstei minime prevăzute de lege*” să fie redactată sub forma „*să efectueze verificarea electronică a vârstei persoanei, în vederea obținerii confirmării că aceasta a împlinit vârsta minimă prevăzută de lege*”.

La **alin. (2)**, deoarece expresia „*comerciantului online și terțului care furnizează mijlocul electronic de verificare a vârstei*” nu asigură claritate și predictibilitate normei, recomandăm analizarea și reformularea acesteia.

La **alin. (3)**, norma ar trebui reanalizată, întrucât, deși urmărește în mod justificat limitarea datelor prelucrate la strictul necesar pentru evidențierea efectuării verificării electronice a vârstei, recurge la noțiuni insuficient determinate și imprecise, precum „*identificator tehnic*” și „*marcaj temporal*”.

La **alin. (4)**, pentru un plus de rigoare în redactare, recomandăm ca norma propusă să debuteze astfel: „(4) Prezentul articol nu aduce atingere **prelucrării datelor cu caracter personal ...**”.

7.7. La **art. 4 alin. (1)**, soluția legislativă preconizată, potrivit căreia „*Comerciantul online îndeplinește obligația de verificare*

electronică a vârstei prin utilizarea unui mijloc electronic de verificare a vârstei” reia, în mare măsură, prevederile **art. 3 alin. (1)**, care stabilește deja obligația comerciantului de a efectua verificarea electronică a vârstei înainte de finalizarea comenzii, acordarea accesului ori furnizarea produselor și serviciilor. Prin urmare, pentru evitarea paralelismului legislativ, propunem eliminarea normei respective.

La **alin. (2)**, pentru un plus de rigoare normativă, recomandăm următoarea formulare a normei:

„(2) Comerciantul online nu poate fi obligat să utilizeze un anumit furnizor **al mijlocului electronic** de verificare a vârstei, însă mijlocul **utilizat** trebuie să **respecte** cerințele minime stabilite prin normele metodologice de aplicare a **prezentei legi**”.

7.8. La **art. 4 alin. (2)**, pentru respectarea exigențelor de tehnică legislativă, sintagma „*prin normele de aplicare a legii*” se va înlocui cu sintagma „*prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi*”.

La **alin. (2) teza întâi**, norma ar trebui reanalizată, întrucât nu clarifică suficient raportul dintre Serviciul public de verificare a vârstei, calificat el însuși ca mijloc electronic de verificare a vârstei și eventualele soluții tehnice furnizate de comerciant sau de furnizori terți, prevăzute la **art. 2 lit. d)**. Totodată, utilizarea sintagmei „*complementar sistemelor de identificare și autentificare electronică*” nu permite înțelegerea cu suficientă claritate a modului concret în care Serviciul public de verificare a vârstei se articulează cu aceste sisteme.

Sub rezerva observației anterioare, acronimul „*eIDAS*” va fi redat *in extenso*, sub forma „(...) eIDAS, **prevăzute de dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului european și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE**”.

În ceea ce privește trimiterea de la **alin. (2) teza a doua** la aplicarea corespunzătoare a art. 3 alin. (2) - (4), semnalăm că proiectul **nu determină suficient modul în care Serviciul public de verificare a vârstei poate realiza efectiv verificarea vârstei în condițiile regulii de minimizare a datelor.**

În lipsa unei precizări exprese a modalității de verificare a vârstei, textul poate induce dificultăți de interpretare, întrucât **nu rezultă clar ce prelucrări ale datelor cu caracter personal sunt admise în cadrul Serviciul public de verificare a vârstei pentru validarea condiției de vârstă și cum se diferențiază acestea de informația minimală transmisă comerciantului online.**

La **alin. (3)**, potrivit uzanțelor de redactare, partea finală a normei va fi redactată astfel: „(...) *prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi*”.

La **alin. (4)**, dat fiind faptul că la nivel național a fost adoptată **Legea nr. 190/2018** privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare, pentru informare juridică corectă este necesară introducerea acestuia în contextul acestei norme.

7.9. La **art. 6 alin. (1)**, întrucât potrivit art. 5 alin. (5) „*SVV devine operațional în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi*” apreciem că textul ar trebui să aibă în vedere faptele săvârșite după acest termen.

Totodată, pentru rigoarea exprimării, sintagma „*obligațiilor art. 3 alin. (1)*” se va înlocui cu sintagma „**obligației prevăzute la art. 3 alin. (1)**”.

La **alin. (5)**, apreciem că soluția propusă, coroborată cu **art. 6 alin. (1)** și **art. 7 alin. (3)**, **necesită reanalizare**, întrucât proiectul instituie sancționarea contravențională a nerespectării obligațiilor prevăzute la art. 3 alin. (1), deși Serviciul public de verificare a vârstei devine operațional în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a legii. În lipsa unor dispoziții tranzitorii exprese, nu rezultă cu suficientă claritate în ce măsură obligația poate fi sancționată înainte de operaționalizarea Serviciului public de verificare a vârstei și în ce condiții comercianții se pot conforma în această perioadă.

Totodată, raportat la prevederile **art. 7 alin. (3)**, termenul pentru operaționalizarea Serviciului public de verificare a vârstei apare ca fiind nerealist întrucât, dacă normele metodologice de aplicare a legii sunt adoptate la termenul maxim prevăzut de proiect, rămâne în fapt un interval de numai 4 luni pentru dezvoltarea și punerea în funcțiune a unui sistem informatic interoperabil.

Prin urmare, termenul propus nu pare suficient raportat la complexitatea tehnică și organizatorică a mecanismului informatic instituit.

7.10. La **art. 6 alin. (3)**, pentru asigurarea unei reglementări complete este necesar să se prevadă limitele între care se poate aplica sancțiunea suspendării activității economice, întrucât suspendarea prin natura ei este o sancțiune care se aplică temporar.

7.11. La **art. 7 alin. (1)**, norma ar trebui reanalizată, întrucât obligația de raportare instituită ce cade în sarcina Ministerului Afacerilor Interne este formulată prea larg, prin referirea la „*funcționalitățile tehnice ale mijloacelor electronice de verificare a vârstei*”, deși, din economia proiectului, rolul ministerului privește în mod nemijlocit Serviciul public de verificare a vârstei.

Totodată, sintagma „*funcționalități tehnice*” nu delimitează suficient de clar conținutul raportului, iar referirea la „*comisiile de specialitate ale Parlamentului*” apare ca fiind prea generică și ca atare trebuie specificate în mod clar la care comisii de specialitate ale Parlamentului se face referire în textul proiectului.

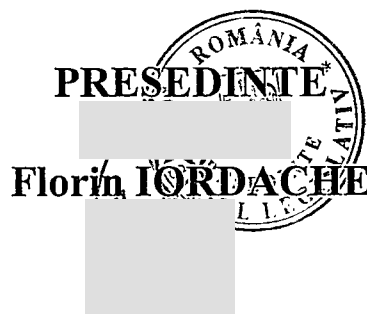
De altfel, semnalăm că ipotezele juridice propuse pentru **alin. (3)** nu se pot integra în corpul actului normativ de bază, deoarece prevăd obligația de adoptare a normelor metodologice de aplicare a prezentului proiect de lege. Mai mult, norma propusă cu privire la „intrarea în vigoare a legii”, astfel cum este redată la **alin. (2)**, trebuie să fie marcată ca articol distinct în contextul proiectului.

Ca atare, pentru respectarea uzanțelor normative, este necesar ca dispozițiile propuse la **art. 7 alin. (2)** și **(3)** să constituie articole distincte ale prezentului proiect, marcate ca **art. 9** și **8**, caz în care **art. 7 alin. (1)** va deveni **Art. 7**, astfel:

„**Art. 7** – Ministerul Afacerilor Interne (...)”;

„**Art. 8** – În termen de 60 de zile (...)”;

„**Art. 9** – Prezenta lege intră în vigoare (...)”.

București

Nr. 347/08.04.2026